

PIET PEPERNOOT EEN MAATJE TE GROOT

Sinterklaastoneel

door

ANJA VAN DER SPEK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PIET PEPERNOOT EEN MAATJE TE GROOT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANJA VAN DER SPEK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2024 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. **Telefoon:** (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Jan Dakpan - bewoner van het huisje

Saar Dakpan - de vrouw van Jan

Piet Pepernoot - roetveegpiet

Puck - assistent van Sinterklaas

Muck - vriendin van Puck en ook assistente van Sinterklaas

DECOR:

Huiskamer van Jan en Saar gezellig ingericht met open haard waar de schoenen kunnen staan, tafel en stoelen. Dan is er nog een tuin, dat kan een stuk van het toneel zijn. De zaal kan daar ook toe dienen.

MUZIEK:

Het nachtmuziekje is een rustgevend kinder slaapmelodietje en wordt steeds gespeeld als ze gaan slapen.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

(Jan en Saar staan hand in hand aan de rand van het toneel en stellen zich voor aan de kinderen)

JAN: Hallo allemaal, wat gezellig dat jullie er allemaal zijn. Ik ben Jan Dakpan en dit is mijn vrouw, Saar Dakpan. *(tegen een willekeurige bezoeker achterin)* Ja dakpan ja.

Dat komt, mijn over- over- over- óvergrootvader heeft ooit de dakpan uitgevonden en kreeg die naam als bijnaam, zoals iedereen in die tijd een bijnaam kreeg. Had je een grote neus, dan heette je “De Neus” of had je een houten been, dan heette je bijvoorbeeld Jan Mankepoot. Op een gegeven moment wist niemand beter of je heette echt zo. Ja toch Saar?

SAAR: Ja zo ging dat dan. Jullie kennen ons misschien nog niet maar wij wonen al een heleboel jaartjes in dat gezellige huisje hierachter, hebben jullie ons wel eens gezien?

Misschien in de supermarkt of tijdens een wandeling met papa en mama in het bos hier vlakbij?

JAN: Dat zou natuurlijk heel goed kunnen want wij zijn best heel sportief, wij wandelen heel vaak in het bos, dan zien we wel eens konijntjes en herten. Gaan jullie ook weleens in het bos wandelen?

Wat voor dieren zien jullie dan? *(gesprekje met de kinderen)*

SAAR: Ik wil jullie iets vertellen want wij hebben vorig jaar een bijzonder avontuur beleefd joh! Het was eind november. Sinterklaas was net met de boot aangekomen en hij had de kinderen beloofd dat ze allemaal hun schoen mochten zetten. Wij zijn natuurlijk geen kinderen meer, maar wij hadden ook onze schoen gezet bij de schoorsteen mét een wortel voor het paard erin. Dat doen we ieder jaar. We hadden alle sinterklaasliedjes gezongen die je maar kunt bedenken. We waren er hélemaal schor van.

JAN: De volgende ochtend gingen we kijken wat er in onze schoen zat, dat is altijd weer een spannend moment.

Willen jullie zien hoe dat verhaal ging? Kijk dan maar eens met ons mee. Je zou het bijna niet geloven, maar het is écht waar gebeurd!

(Jan en Saar gaan af)

(licht uit, nachtmuziekje)

(licht aan!)

(Saar en Jan komen in hun ochtendjas en pantoffels de kamer in, rekken zich uit en geeuwen, want ze zijn nog best slaperig)

SAAR: Goh wat heb ik lekker geslapen, jij ook Jan?

JAN: Ja heerlijk Saartje, ik voel me helemaal uitgerust, maar weet je, ik heb steeds maar het gevoel dat er iets bijzonders is vandaag. Ik zit me suf te denken, maar ik kan er maar niet op komen. Mmmm wat was het nou?

SAAR: Zal ik dan maar een lekker kopje thee voor ons maken Jan? Misschien helpt het! Oh, wat was de intocht toch weer leuk gisteren hè?

JAN en SAAR: *(kijken elkaar aan en roepen tegelijk)* Onze schoen!!!!

JAN: Ja natuurlijk, dát was het! We mogen in onze schoen kijken wat er in zit.

SAAR: *(pakt de hand van Jan)* Nou zeg, zouden we het bijna vergeten, het zou zó lekker zijn om een stukje chocolade letter bij de thee op te snoepen!
Zullen we gaan kijken Jan? *(samen lopen ze naar de open haard waar hun schoenen staan)*
Hè? Wat is dit nou? *(ze houden hun lege schoen omhoog en houden hem op zijn kop)* Helemaal niets, hoe kan dat nu?

JAN: *(gaat teleurgesteld zitten)* We hebben nog wel zó goed gezongen en ook een hele grote wortel voor het paard erin gedaan!

SAAR: Hè? De wórtel! Waar is de wortel? Want die zit óók niet meer in de schoen. Waar is nou de wortel? *(zoekt overal, Jan helpt mee)*

JAN: Nee hoor! Die is echt meegenomen, maar dat zou betekenen dat Piet wél geweest is, maar waarom zit er dan niets in onze schoen? Ik snap er niets van.

Het zou natuurlijk kunnen dat de pepernoten op waren, ze moeten natuurlijk zóveel schoenen vullen! Hè, wat jammer, ik had net zoveel trek in lekkere pepernoten.

SAAR: Ja en ik in een stuk chocolade letter. *(teleurgesteld zitten ze op de bank totdat.....ze een vreemd geluid horen, een soort grommend, snurkend geluid)*
(schrikt) Hoor jij dat ook Jan?

JAN: Hè? Waar komt dat nou vandaan? *(ze lopen de kamer rond met gespitste oren en blijven staan bij de haard, Jan wijst ernaar)* Dáár, daar komt het geluid vandaan, uit de schoorsteen.

SAAR: Het lijkt wel, *(luistert nog eens goed)* het lijkt wel of ik gegrom hoor. Oh Jan, ik vind dit wel spannend hoor, er zal toch geen beer in de schoorsteen zitten? Of een leeuw? Of of....

JAN: Saartje, Saartje toch. Dat kan toch helemaal niet? Er zijn in ons land geen beren of leeuwen. Die vindt je alleen maar in de dierentuin. Maar er is hier geen dierentuin in de wijde omtrek te vinden.

(Er klinkt een luide grom. Jan en Saar springen van schrik naar achteren.)

SAAR: En als er nou een ontsnapt is en bij ons in de schoorsteen terecht is gekomen?

JAN: *(roept in de schoorsteen)* Hey jij daar. Wie ben jij en wat doe jij bij ons in de schoorsteen?

SAAR: Wacht eens, *(luistert)* ik hoor iemand roepen. Hoor jij dat ook Jan? *(Jan luistert en dan horen we het allemaal)*

PIET: Hallo? Hallo? Is daar iemand? Ik ben Piet Pepernoot en ik zit vast in jullie schoorsteen. Help! *(Piet praat onzichtbaar voor de kinderen in een microfoon)*

JAN: Piet Pepernoot? Hoe kan het nou dat je niet meer uit onze schoorsteen kan? Zo klein is onze schoorsteen toch niet?

PIET: Ik heb teveel pepernoten gegeten en nou zit ik klem. Haal me er asjeblieft uit. Ik was in slaap gevallen.

JAN en SAAR: *(moeten opgelucht lachen en zeggen tegelijk)* Oh, je was aan het snurken!

PIET: Oh nee hoor, ik snurk niet.

JAN en SAAR: Echt wel!

JAN: Maar hoe halen we jou nou uit de schoorsteen? Wacht, *(pakt de kachelpook en port in de schoorsteen naar boven)* eerst maar eens kijken wáár je ergens in de schoorsteen zit.

PIET: *(geeft een schreeuw)* Auw! Je staat tegen mijn billen te porren. Dat doet pijn hoor!

JAN: Sorry, dat was niet de bedoeling, maar, nu weet ik wél waar je ongeveer zit. Ik moet even iets anders verzinnen.

PIET: Als het dan maar geen pijn doet!

SAAR: Wacht, ik heb een idee! (*loopt weg en komt met een lang stevig touw terug*) Als Piet deze nou om zijn middel doet, kijk zo (*doet het voor*) dan kunnen wij hem misschien uit de schoorsteen trekken.

JAN: Oh Saar, wat ben je toch slim. Ja, dat doen we. Er is alleen een klein probleempje. Want dan moeten we het touw van bovenaf in de schoorsteen laten zakken. En dan moet ik dus op het dak klimmen.

Maar uh, dat vind ik best spannend eigenlijk.

PIET: Hallo? Hallo? Zijn jullie daar nog? Haal me er nou uit! Ik krijg het hier Spaans benauwd!

SAAR: (*roept in de schoorsteen*) We halen je eruit hoor Piet, we hebben een plan. (*tegen Jan*) Vraag jij de buurman even om hulp, dan blijf ik bij Piet en spreek hem moed in.

JAN: Goed idee, de buurman heeft al vaker op het dak gestaan, ik neem het touw mee, tot straks!

SAAR: (*pakt Jan zijn jas*) Hier! Neem je jas mee want het is koud daarboven en doe asjeblieft voorzichtig! (*tegen de kinderen*) ik durf niet te kijken hoor. (*roept in de schoorsteen*) Piet, Piet, hoor je me? Jan komt met een touw het dak op, die moet je goed om je middel vastknopen en dan trekt hij je samen met de buurman uit de schoorsteen.

PIET: Oh maar dat vind ik wel heel spannend, ik hoop maar dat dat gaat lukken.

SAAR: (*tegen de kinderen*) Ja, ik kan me heel goed voorstellen dat hij het spannend vindt, je zult maar in zo'n schoorsteen vast zitten, arme Piet, ik moet hem even afleiden. Zeg Piet, vertel eens even hoe jij een Pietje geworden bent, moest je daarvoor solliciteren of zo?

PIET: Sollici wát? Wat is dat? Ik weet niet wat je daarmee bedoelt.

SAAR: Solliciteren! Dat is bij Sinterklaas op gesprek gaan om te kijken of je wel geschikt bent voor de baan als dakpiet bijvoorbeeld.

PIET: Nou, ik denk dat we wel kunnen vaststellen dat ik hier niet geschikt voor ben. Ik denk dat er geen enkele andere Piet bestaat die vast blijft zitten in een schoorsteen vanwege een te dikke pepernoten buik. Oh hoe kom ik hier ooit uit?

SAAR: *(denkt na)* Ik weet iets. Als we nu eens met z'n allen heel hard een liedje voor hem gaan zingen. Dat hoort hij vast wel en dan wordt hij misschien wat rustiger. *(zingt met de kinderen een willekeurig sinterklaasliedje)*

PIET: Oh wacht, ja. Ja hoor! Ik zie het touw al. Het valt niet mee om het om mijn middel te binden maar.... oef, auw, ja bijna, zucht...ja het is gelukt.

SAAR: Ja? Oh maar dat is geweldig! *(rent naar de deur en roept naar buiten)* Het is gelukt! Piet heeft het touw om zijn middel geknoopt, trekken maar.

(weer binnen) Kinderen dit is natuurlijk héél knap van Jan maar ook van Piet en natuurlijk de buurman! zullen we eens even héél hard voor ze klappen?

(Dan komt Jan binnen. Hij ziet er verfromfaaid uit en heeft overal zwarte vegen.)

SAAR: Oh Jan, je bent er gelukkig weer, maar wat zie je er uit!

JAN: Nou het viel niet mee hoor Saar, maar, het is gelukt! En Piet was zo blij dat hij weer uit de schoorsteen was, dat hij me een stevige knuffel gaf en nu lijk ik dus ook op een roetveegpiet.

SAAR: Goh wat een avontuur zeg! Maar, waar is Piet nu?

JAN: Hij durft niet binnen te komen.

SAAR: Waarom niet?

JAN: Weet ik niet.

SAAR: En de buurman?

JAN: Die had het druk maar komt een andere keer nog langs op de koffie.

SAAR: *(loopt naar de deur)* Kom je Piet? Het is veel te koud buiten, kom gauw binnen. Ik heb de kachel wat hoger gezet dus hier is het lekker warm.

(schuifelend komt Piet binnen. Hij heeft een dikke buik dmv kussen onder zijn pak) Ha daar ben je! *(geeft hem een hand)* Ik ben Saar en dat is Jan. Wij wonen hier. Gisterenavond hebben wij onze schoen gezet met een wortel voor het paard. Wij vinden het echt heel jammer dat er niets in onze schoenen zat maar er is wel iets geks aan de hand, want, de wortel was wél weg. Hoe kan dat nou?

PIET: *(kijkt schuldbevestigend naar de grond en zegt zachtjes)* Ik heb alles

zelf opgegeten.

JAN: Kun je misschien iets harder praten? Ik hoor je bijna niet. Jij Saar?

SAAR: Nee hoor, ik hoor het ook niet. Wat zei je nou?

PIET: (*hard nu, bijna wanhopig*) Ik zei dat ik alles heb opgegeten! Ik kan het niet helpen. Ik ben dol op pepernoten, daarom noemt iedereen me Piet Pepernoot, wat ik trouwens een hele stomme naam vind.

Maar ja, eigen schuld dikke bult want nu heb ik een hele dikke pepernotenbuik en ik vind het vreselijk, maar ik kan er niet vanaf blijven. Als ik pepernoten zie, dan móet ik ze opeten.

SAAR: En daarom pas je niet meer in de schoorsteen. Ik begrijp het. (*slaat haar arm om Piet heen*) Arme Piet, wij moeten jou helpen.

PIET: Helpen? Hoe dan? Hebben jullie wel gezien hoe dik ik ben? Daar is toch helemaal niets meer aan te doen? Ik ben een waardeloze Piet. Ik eet al het snoep van de kinderen op, zelfs de wortel van het paard en en.... nu pas ik niet eens meer in de schoorsteen.

JAN: Er is geen probleem zo groot of er is wel een oplossing voor. Dit gaat goed komen, dat beloof ik je.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto